

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego urzędników. Zdaniem skarżących, nawet gdyby zaskarżone decyzje można było wydać na podstawie art. 85 regulaminu pracowniczego urzędników, to byłyby one obciążone wadą niezgodności z prawem, gdyż przesłanki stosowania tego przepisu nie są w niniejszym przypadku spełnione.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i wynikającego z niej obowiązku wspomaganie, w szczególności dlatego, że pozwana nie uczyniła wysiłku sprawdzenia prawdziwości wykrytej przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) nieprawidłowości.
5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy przez Parlament, gdyż wydał on zaskarżone decyzje — jeśli je wyłącznie, to w decydującym stopniu — w celach innych niż te określone w art. 85 regulaminu pracowniczego urzędników, czyli z chęci ukarania skarżących w sposób inny niż w drodze kary dyscyplinarnej.

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2019 r. — 3V Sigma/ECHA

(Sprawa T-176/19)

(2019/C 172/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: 3V Sigma SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: C. Bryanti S. Hainsworth, Solicitors i C. Krampitz, lawyer)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady Odwoławczej pozwanej z dnia 15 stycznia 2019 r. dotyczącej oceny substancji bis(2-etyloheksylu) 4,4'-{6-[4-tert-butylokarbamoilo) anilino]-1,3,5-triazyn-2,4-diyloidiimino}dibenzoesanu w zakresie, w jakim (i) oddalono w niej złożone przez skarżącą w trybie administracyjnym odwołanie od pierwotnej decyzji oraz (ii) zdecydowano, że skarżąca musi dostarczyć informacje na temat badania OECD TG 308 do dnia 22 października 2020 r.; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący, tego że dopuszczono się naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie uznając badanie OECD TG 308 za konieczne.

Skarżąca podnosi, że Izba Odwoławcza pozwanej naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie nie odróżniając warunków, w jakich należy przeprowadzić badanie w celu ustalenia czy w wyniku przetwarzania lub rozkładu substancji dochodzi do powstania produktów tego przetwarzania lub rozkładu, od warunków, w jakich należy przeprowadzić ocenę czy produkty tego przetwarzania lub rozkładu są trwałe, toksyczne lub czy wykazują zdolności do bioakumulacji lub też bardzo trwałe i wykazując bardzo dużą zdolność do bioakumulacji. W konsekwencji czego, zdaniem strony skarżącej, Izba Odwoławcza pozwanej doszła do błędnego wniosku, że wymagane od skarżącej badanie OECD TG 308 było konieczne.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Izba Odwoławcza pozwanej naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, stwierdzając, że zalecane temperatury przeprowadzania badań były odpowiednie.

Strona skarżąca podnosi, że Izba Odwoławcza pozwanej naruszyła prawo i dopuściła się oczywistego błędu w ocenie uznając, że temperatura zalecana do przeprowadzenia badania OECD TG 308, a mianowicie 20 °C, była właściwa. Izba Odwoławcza pozwanej nie uwzględniła faktu, że przeprowadzenie badania w wyższej temperaturze będzie miało istotny wpływ na stężenie powstałych produktów przetwarzania lub rozpadu, co z kolei, jeżeli którykolwiek z tych produktów będzie przedmiotem badania na okoliczność jego trwałości, zdolności do bioakumulacji i toksyczności/bardzo dużej trwałości i bardzo dużej zdolności do bioakumulacji — w sposób krytyczny podważy adekwatność badania.

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2019 r. — Puma/EUIPO (SOFTFOAM)

(Sprawa T-182/19)

(2019/C 172/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Schunke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego SOFTFOAM — zgłoszenie nr 17 363 318

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 stycznia 2019 r. w sprawie R 1399/2018-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.